

Svar på spørgsmål

Den politiske situation i Gambia

Spørgsmål:

Vi håber på partiets interesse for muslimernes sager i Afrika, ligesom det interesserer sig for muslimernes andre sager, hvortil partiet udgiver svar en dag eller to, efter disse sager indtræffer. Derimod er der eksempelvis ikke kommet noget svar angående Gambia, til trods for at begivenhederne har stået på i en periode på ca. to måneder. Derfor vil vi gerne bede om en opklaring af denne sag: Hvorfor denne støtte fra de vestafrikanske lande til den nye præsident Adama Barrow? Hvorfor har de lagt så stort pres på den tidligere præsident for at gå af? Har alt dette pres noget at gøre med hans udmeldelse af den internationale domstol og hans beslutning om at kalde Gambia for Den Islamiske Republik Gambia? Særligt eftersom den nye præsident udtalte under en pressekonference d. 28-01-2017 i hovedstaden Banjul: "at han vil leve op til sit løfte og annullere beslutningen om sit lands udmeldelse fra den internationale domstol, som den tidligere præsident Yahya Jammeh tog"...? Samtidig bekendtgjorde han sin intention om "at ændre landets officielle navn fra Den Islamiske Republik Gambia til Republikken Gambia som led i forfatningsændringer..." (Aljazeera d. 29-01-2017)

Svar:

Hizb Ut-Tahrir er et politisk parti, hvis ideologi er Islam. Derfor er alle muslimernes sager partiets sager. Prioritetshensyn, som gør, at partiet skriver om visse sager og udskyder at skrive om andre, er ikke ensbetydende med manglende interesse. Dette skal være klart; og partiets lange historie med sin idé og metode taler tydeligt for dette, og Allah er vores støtte.

I det følgende vil jeg besvare spørgsmålet, med Allahs hjælp.

Svaret nødvendiggør en gennemgang af Gambias politiske historie, fra Islam kom til landet og frem til den internationale strid om landet:

1.

Gambia er et islamisk land. Dets indbyggere indtrådte Islam, og muslimerne udgør ca. 95% af befolkningen, som er på omkring to millioner. Gambia blev koloniseret af Storbritannien, som gav det uafhængighed i 1965 og indlemmede det i sammenslutningen af Commonwealth-landene. Storbritannien indsatte Dawda Jawara som præsident for landet under et monarkisk system, som tilhørte den britiske krone. Derefter fik Storbritannien ham til at erklære landet for en republik i 1970, hvorved han blev landets første præsident. Dette var for at imødegå det amerikanske (politiske) angreb på de afrikanske lande, som var tilknyttet Europa.

USA satte særligt ind over for de lande, hvor styret var monarkisk. Således gjorde Storbritannien det samme i Libyen, da USA intensiverede sit angreb på landet i tiden med et monarki. Storbritannien drev en ukendt officer, Qaddafi, på kun 26 år, frem til at udføre et ublodigt kup mod Storbritanniens egen agent, kongen af Libyen, og erklære republikken i 1969; alt sammen for at komme USA i forkøbet i deres intensive forsøg på at gennemføre kup mod det monarkiske styre i Libyen for at overtage indflydelsen i landet. Således er Storbritannien ikke bekymret ved, at der sker et skift i styreformen, så længe essensen i styret tillader Storbritannien at beholde sin indflydelse.

2.

Tilsvarende gjorde Storbritannien i Gambia: Da landet blev udsat for tiltagende amerikansk pres og angreb, i slutningen af det forrige århundrede, fandt Storbritannien en ukendt officer frem, Yahya Jammeh, som kun var 29 år gammel, og drev ham til at gennemføre et ublodigt kup d. 22-07-1994 mod landets første præsident, Storbritannien agent Dawda Jawara, hvis styre havde varet i ca. 30 år. Kuppets formål var at bevare Storbritanniens indflydelse i landet.

Libyen plejede i Qaddafis tid at træne Gambias soldater, idet Storbritannien plejede at benytte Qaddafi som agent til at beskytte sine øvrige agenter i Afrika. Indholdet af Yahya Jammehs politiske skrift svarer til, at Qaddafi plejede at bruge udtalelser om befrielse, blandet med nogle islamiske termer, samt tale om arabisk nationalisme imod kolonialisme, mens han samtidig udførte Storbritanniens planer og var fjern fra at praktisere Islam. Jammeh erklærede i 2013 Gambias udtrædelse af det britiske Commonwealth, og han beskrev sammenslutningen som "en stadfæstelse af en ny kolonisering" som er til "for at tvinge vestens hegemoniske planer ned over alle udviklingslande". Han afskaffede desuden engelsk som landets officielle sprog og erstattede det med arabisk, og sagde i den forbindelse: "*I 300 år har Storbritannien ikke lært os andet end, hvordan vi skal synge "God Save the Queen".*"

I 2015 erklærede han republikken Gambia for en islamisk stat. På landets statslige tv-kanal sagde han d. 11-12-2015: "*I tråd med identiteten og de religiøse værdier erklærer jeg Gambia for en islamisk stat... Da flertallet af dette lands indbyggere er muslimer, kan det ikke fortsætte den kolonialistiske arv*", med henvisning til landets konstitution som fastslår sekularismen som styreform, fastlagt af den engelske kolonimagt, som havde landet under sin besættelse og kontrol i flere århundreder.

Således blev landets navn ændret til Den Islamiske Republik Gambia. Ændringen var dog blot en navneændring og havde hverken indflydelse på styreformen eller indebar nogen reel implementering af Islam. Der er tale om det samme, som gør sig gældende for Gambias naboland Mauretania, som også hedder Den Islamiske Republik Mauretania, men som ikke implementerer Islam, men derimod følger den europæiske kolonialisme. Denne manøvre fra Yahya Jammeh var et forsøg på at stadfæste sin egen magtposition og forøge sin popularitet i kølvandet på kritik af hans styre samt amerikanske forsøg på at kuppe og fjerne ham. Som bevis på deres kærlighed til Islam, har befolkningen modsat sig at sende deres børn til de engelske skoler, da de anså disse for at være midler til vestliggørelse, som udklækker identitetsløse generationer, som mentalt er loyale over for kolonisatoren. Befolkningen satte det som betingelse, at undervisningen skulle være på arabisk, og at faget, "islamisk opdragelse" skulle indføres i pensummet. Men til trods for alt dette, så fortsatte Storbritanniens indflydelse uberørt, og Storbritannien vedblev med at styre landet, enten direkte eller gennem agenter. Storbritannien anså tilføjelsen af Islams navn til republikken for at være ubetydelig, så længe det er ord uden reel betydning, dvs. uden implementering af Islam, særligt når dette indebærer at bevare en agents popularitet og modstå det amerikanske pres.

3.

D. 30-12-2014 var der et kupforsøg mod Yahya Jammeh. Hans palads blev angrebet med det formål at fjerne ham, mens han befandt sig uden for landet. USA stod bag dette forsøg, og det viste sig, at hjernen bag kupforsøget var forretningsmanden Chernon Njie, som var bosat i staten Texas, i ledtog med tre andre personer bosat i USA. Efter det mislykkede kupforsøg blev de fire involverede stillet for retten og fik milde straffe. Chernon Njie blev idømt et års fængsel, og den daværende amerikanske justitsminister, Andrew Luger, udtalte i forbindelse med sagen: "*De*

fire mænd overtrådte de love, som er til for at beskytte amerikansk udenrigspolitik og alle amerikanere uden undtagelse, indenrigs og udenrigs" (Reuters d. 13-05-2016). USA dømte således sine fire borgere af gambisk oprindelse for at dække over sandheden, som om amerikanerne var uvidende om kupforsøget. Hvis kupforsøget var lykkedes, ville USA have vist støtte til det, men da det endte i fiasko, opførte USA dette skuespil i form af milde domme til de fire personer.

4.

Således spidser det amerikanske angreb til, på den europæiske, herunder den britiske, indflydelse i Vestafrika, på samme måde som det spidser til i andre dele af verden. Påskuddet for angrebet har været disse landes dårlige historik med menneskerettigheder, selvom disse vestlige lande er fuldstændig ligeglade med menneskerettigheder! USA førte et koncentreret angreb på Yahya Jammeh i Gambia, med menneskerettigheder som omdrejningspunkt, for at udskifte ham og indføre sin egen indflydelse i landet i stedet for den britiske indflydelse. Angrebet var så hårdt, at Europa blev nødt til at gå med på dette angreb for at forhindre USA i at opnå sit mål. EU suspendede derfor ligeledes midlertidigt sin økonomiske støtte til Gambia med samme undskyldning som USA, nemlig "landets dårlige historik med menneskerettigheder".

Storbritannien besluttede sig så for at udskifte sine agenter på en måde, som USA ikke kunne modsætte sig, idet udskiftningen skulle ske på demokratisk vis. Dette er manøvren, som vestlige lande bruger for at fravriste hinanden indflydelse, eller som påskud for intervention, velvidende at den gambiske konstitution pålægger gennemførelse af valg hvert femte år. Dawda Jawara og hans parti, "Det Progressive Folkeparti", som styrede det gambiske politiske liv, plejede altid at vinde valgene, hvilket betyder, at den politiske klasse i landet var britiskloyal. Dette fortsatte i Yahya Jammehs 22 års regeringsperiode også, hvor han altid var vinderen af valgene. Således blev der gennemført præsidentvalg i slutningen af sidste år, d. 02-12-2016. Vinderen af dette valg blev Jammehs modkandidat, Adama Barrow, som tidligere har arbejdet i Storbritannien som sikkerhedsvagt i butikker, og som vendte tilbage til Gambia i 2006 og grundlagde et ejendomsselskab, som han stadig er administrerende direktør for. Han er derfor forbundet til briterne fra ende til anden.

5.

Yahya Jammeh erkendte sit nederlag på statsligt tv ved at erklære at "*Gambierne har besluttet, at jeg skal trække mig og har stemt på en anden person til at lede landet*". Han ringede ydermere til sin modstander og sagde: "*Du er den nyvalgte præsident for Gambia. Jeg ønsker dig held og lykke*". Jammeh trak dog sin erkendelse af nederlaget tilbage, da valgkommissionen, efter anden stemmeoptælling, erklærede, at forskellen på de to kandidaters stemmeantal var skrumpet fra 60 tusinde til mindre end 20 tusinde stemmer. Jammeh sagde, "*at det har været umuligt for visse borgere at stemme, mens forkerte oplysninger har forhindret andre i at stemme ... vi vender tilbage til stemmeboksene, fordi jeg vil sikre mig, at hver enkelt gambier stemmer under en upartisk og uafhængig kommission, som ikke er underlagt nogen udenlandsk indflydelse.*"

Det lader til, at der var en aftale om Jammehs tilbagetrædelse fra magten og overdragelse af styret til den nye agent. Men Jammeh troede undervejs, at han kunne overbevise Storbritannien om at forlænge hans regeringsperiode nogle år endnu! Men europæerne, og særligt Storbritannien, så det som umuligt, at Jammeh skulle blive ved magten, af frygt for at det ville gøre det muligt for USA at overtage landet fra Storbritannien, især fordi USA fordømte den gambiske præsidents afvisning af valgresultatet, gennem det amerikanske udenrigsministeriums talsmand, Mark Toner, som sagde d. 16-12-2016: "*Jammehs standpunkt er et afskyeligt brud på det gambiske folks tillid til deres*

land. Det er et åbenlyst forsøg på at ødelægge det gambiske folks tro på en pålidelig valgproces. Jammehs formål er at forblive ved magten på illegal vis. "

Dette havde været et stærkt påskud for en form for amerikansk intervention, hvorfor Storbritannien afviste, at Jammeh skulle blive ved magten og afgjorde sagen gennem ECOWAS (den økonomiske sammenslutning af vestafrikanske lande). Sammenslutning som er et politisk værktøj for Europa, særligt Storbritannien og Frankrig, som er de to stater med indflydelse i området, besluttede at intervenere i landet. Senegal, som er et midlertidigt medlem af FN's sikkerhedsråd, afleverede således d. 19-01-2017 et resolutionsudkast til rådet med støtte fra Storbritannien og Frankrig, som er de to faste europæiske medlemmer af sikkerhedsrådet, for at få grønt lys til en intervention i Gambia. USA kunne ikke sige nej til udkastet, eftersom USA leder oppositionen mod Yahya Jammehs regime og leder efter midler til at intervenere i landet. Sikkerhedsrådet vedtog derfor enstemmigt resolutionen d. 19-01-2017. Rådet udtrykte dets "fulde støtte til ECOWAS i deres forpligtelse til at sikre respekten for det gambiske folks vilje, gennem politiske midler i første omgang", hvilket betyder grønt lys til at bruge ikkepolitiske midler, hvis de politiske ikke virkede efter hensigten, således at ECOWAS kunne benytte militære midler.

6.

Således blev sagen afgjort. Adama Barrow, som siden d. 15-12-2016 har opholdt sig i Senegal, blev taget i ed på sit lands ambassade i Senegal d. 19-01-2017. Senegal, Nigeria og Ghana sendte landstyrker mod Gambias grænser, mens de gennem diplomatiske kanaler lagde pres på Jammeh for at få ham til at gå af. ECOWAS gav Jammeh en frist til middag d. 20-01-2017 til at gå af og forlade landet. Disse landes præsidenter ankom til Gambias hovedstad for at give Jammeh den sidste chance for at overdrage magten fredeligt, før en regional militærstyrke, som var ankommet til landet, ville afsætte ham.

Samme dag som fristen udløb, d. 20-01-2017, erklærede lederen af det gambiske militær, at han "anerkender den nye præsident, Adama Barrow, som øverstbefalende, og at han ikke ville kæmpe imod en regional militærstyrke, som gjorde klar til at afsætte Yahya Jammeh, hvis regeringsperiode var udløbet." Yahya Jammeh følte sig derefter nødsaget til at gå af og forlade landet, eftersom han ikke havde nogen autoritet til at forsvare sig, hverken indenrigs eller udenrigs. Herefter erklærede FN, Den Afrikanske Union og ECOWAS den militære operation i Gambia for ophørt, med forsikring om Yahya Jammehs ret til at vende tilbage til sit land efter hans afgang fra magten og udrejse af landet.

Talsmanden for Ækvatorial Guineas regering, Eugenio Nze, bekræftede d. 24-01-2017, at landet har givet den gambiske ekspræsident, Yahya Jammeh, politisk asyl for at undgå en væbnet konfrontation i Gambia. (AFP d. 25-01-2017). På denne måde blev en politisk krise i Gambia, som varede flere uger, afsluttet, og tæppet blev trukket ned over Yahya Jammehs regeringsperiode, som varede 22 år, ved at der skete en udskiftning af en agent med en anden for at bevare den europæiske indflydelse.

7.

Summa summarum er, at det regimeskifte, der skete i Gambia, ikke skyldes Yahya Jammehs udmeldelse af landet fra den internationale domstol, da der er mange lande, som ikke er medlem af denne domstol, deriblandt USA. Det skyldes heller ikke Yahya Jammehs tilføjelse af ordet "islamisk" i statens navn, da der er flere lande, som bærer dette navn, uden at vesten har reageret negativt på det. Vesten frygter implementeringen af Islam i Islams stat, men frygter ikke navne uden indhold. Regimeskiftet er derimod en del af den internationale kamp mellem magter. USA forfølger nemlig europæerne i deres afrikanske kolonier for at fravriste dem disse, når chancen byder sig. Det er

derfor sandsynligt, at USA så en mulighed for dette i Gambia under Yahya Jammehs styre, med påskuddet om menneskerettighedskrænkelser. Europa og Storbritannien anså det derfor som nødvendigt at ride med på bølgen og udskifte en agent med en anden, for derved at forhindre USA i at overtage indflydelsen i landet, og dermed bevare sin egen indflydelse i Gambia, om end midlertidigt.

Gambias befolkning ser frem til Islams styre, som resten af muslimerne. De venter på den, som skal befri dem fra kolonialismens lænker og fra kufers styre. Derfor er det en pligt for enhver muslim med kunnen, at han/hun yder sit yderste for at bære denne dawah, som Allahs Sendebud bar den, og som hans sahabah efterfulgte ham i, må Allah være tilfreds med dem, for dermed at etablere det retsindige kalifat, således at den, der lever deri, vil leve på et klart bevis, og den, der går til grunde deri, ligeledes vil gøre det på et klart bevis.

وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ * بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

På den dag vil muminun (de troende) fryde sig, over Allahs sejr. Han giver sejr til hvem, Han vil, og Han er Den Mægtige Den Barmhjertige [Ar-Rum: 4-5]

3. Jumada al-Awwal, 1438 H.

31. januar 2017